

Sygn. akt II K 264/17

PR (...) (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Natalia Bonowicz

Protokolant : Paulina Szewczyk

w obecności przedstawiciela(...) Urzędu Celno-Skarbowego w T. Agnieszki Kotyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 28.08.2017 roku, s p r a w y

R. T. syna W. i M. zd. J., urodzonego (...) w B., zam. ul. (...) B., PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 9 października 2016r. działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1), przewoził w miejscowości J. gm. P., w samochodzie marki P. (...) o nr rej. (...) wyroby tytoniowe w postaci 211.240 szt. papierosów bez wymaganych znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 175.878,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 kks

K. M. (1) syna P. i A. zd. Ł. , urodzonego (...) w B., zam. ul. (...), (...)-(...) S., PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 9 października 2016r. działając wspólnie i w porozumieniu z R. T., przewoził w miejscowości J. gm. P., w samochodzie marki P. (...) o nr rej. (...) wyroby tytoniowe w postaci 211.240 szt. papierosów bez wymaganych znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 175.878,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 kks

orzeka

- oskarżonego R. T. uznaje za winnego przestępstwa z art. 65 § 1 i 3 kks popełnionego w sposób opisany wyżej i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł,
- oskarżonego K. M. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art. 65 § 1 i 3 kks popełnionego w sposób opisany wyżej i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł,
- na podstawie art. 29 pkt 4 kks orzeka przepadek zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych w postaci 400 sztuk papierosów bez wymaganych znaków akcyzy przechowywanych w depozycie (...) w T. poz.(...), zarządzając ich zniszczenie;

4. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks obciąża oskarżonych kosztami postępowania i na podstawie art.1, art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 30.06.1973r., nr 27 poz. 152 ze zm.) wymierza każdemu z nich opłatę w kwocie po 1.400,00 (jeden tysiąc czterysta) złotych.

SSR Natalia Bonowicz

Sygn. Akt. II K 264/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2016 r. ok. godz. 23.00 funkcjonariusze policji Komisariatu Policji w P. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki P. (...) koloru białego o nr rej. (...). Z wcześniejszych informacji otrzymanych przez policjantów wynikało, że w/w pojazd może być kierowany przez osobę nie posiadającą do tego uprawnień oraz, że pojazdem tym mogą być przewożone wyroby tytoniowe bez polskich skarbowych znaków akcyzy. W/w pojazdem kierował R. T., pasażerem w pojeździe był K. M. (1). Pojazd P. (...) koloru białego o nr rej. (...) został wypożyczony przez R. T. z wypożyczalni aut W. w dniu 8 października 2016 r. na okres 3 dni. Policjanci ustalili, że kierujący w dniu 9 października 2016 r. pojazdem nie posiada uprawnień do kierowania pojazdem. Policjanci dokonali nadto kontroli przewożonego pojazdem towaru. W wyniku przeszukania w pojeździe ujawniono i zabezpieczono 211.240 sztuk papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy. W związku z posiadaniem wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy R. T. i K. M. (1) zostali zatrzymani i osadzeni w (...) I. celem dokonania dalszych czynności procesowych. Pojazd marki P. (...) koloru białego o nr rej. (...) został zholowany i zabezpieczony na parkingu KPP I..

Wyroby tytoniowe w postaci 211.240 sztuk papierosów bez wymaganych znaków akcyzy spowodowały uszczuplenie w kwocie 175.878 zł tytułem akcyzy.

R. T. i K. M. (1) byli karani sędownie.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonego R. T., k. 50-53, k. 80-82, k. 113-114

Wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1), k. 60- 63, k. 83-84

zeznania świadka K. P., k. 39-40

protokoły przeszukania pojazdu, k. 12-14,

protokół oględzin pojazdu, k. 15-16

dokumentacja fotograficzna k. 17-36

umowa najmu samochodu, k. 102

protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów dla czynu przestępstwo skarbowe k. 105

karta karna, k. 74-75, k. 77-79

R. T. został oskarżony o to, że:

w dniu 9 października 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1) przewoził w miejscowości J. gmina P., w samochodzie marki P. (...) o nr rejestracyjnym (...) wyroby tytoniowe w postaci 211.240 sztuk papierosów bez wymaganych znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, na których ciąży należny podatek akcyzowy w wysokości 175.878,00 zł, tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 i 3 kks

K. M. (1) został oskarżony o to, że:

w dniu 9 października 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. przewoził w miejscowości J. gmina P., w samochodzie marki P. (...) o nr rejestracyjnym (...) wyroby tytoniowe w postaci 211.240 sztuk papierosów bez wymaganych znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, na których ciąży należny podatek akcyzowy w wysokości 175.878,00 zł, tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 i 3 kks

Przesłuchany w charakterze podejrzanego R. T. na etapie postępowania przygotowawczego (k. 50-53) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień, odnośnie samochodu wyjaśnił jedynie, że pożyczył go od znajomego. W trakcie kolejnych przesłuchań na etapie postępowania przygotowawczego (k. 80-82) i – gdy przedstawiono oskarżonemu zmodyfikowany co do ilości przewożonych papierosów zarzut - k. (113-114) R. T. również przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie chciał również składać wyjaśnień. Oskarżony R. T. nie składał wyjaśnień na rozprawie, ponieważ pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiał się na nią a Sąd uznając jego udział w rozprawie za nieobowiązkowy, prowadził rozprawę pod nieobecność tego oskarżonego.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego K. M. (1) na etapie postępowania przygotowawczego (k. 60-63) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień, odnośnie samochodu wyjaśnił jedynie, że nie wie do kogo należy samochód, którym się poruszali. W trakcie kolejnego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego (k. 83-84) K. M. (1) również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w całości i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Wyjaśnił dodatkowo, że nie wiedział co będą przewożili i, że nie domyślał się, że będą to papierosy. Miał za to dostać pieniądze więc domyślał się, że to może być coś nielegalnego. Nadto K. M. (1) wyjaśnił, że R. T. również raczej nie wiedział co będą przewozić busem, bo gdy pytał R. T. o to, ten nie wiedział. Nadto oskarżony M. wyjaśnił, że jakaś osoba zadzwoniła do niego żeby przyjechał, został zawieszony samochodem przez kogoś do miejscowości „gdzieś za P.” oraz, że do niego i do oskarżonego T. podjechał jakiś kierowca i zostawił im w busie kluczyki od busa. Oskarżony M. wyjaśnił również, że jechał tym busem już 7 października 2016 r., był wtedy kontrolowany przez Policję oraz zatrzymano mu wtedy dowód rejestracyjny a samochód zatrzymano na parkingu w P.. Następnie oskarżony K. M. (1) po odebraniu busa z parkingu przekazał go innej nieznanemu osobie. W trakcie kontroli w dniu 7 października 2016 r. w busie znaleziono kartony po papierosach M. ale to nie były jego kartony. Oskarżony K. nie składał wyjaśnień na rozprawie, ponieważ pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiał się na nią a Sąd uznając jego udział w rozprawie za nieobowiązkowy, prowadził rozprawę pod nieobecność tego oskarżonego, w szczególności, że ten oskarżony – w związku z zastosowaniem wobec niego na etapie postępowania przygotowawczego postępowania w stosunku do nieobecnych – reprezentowany był na rozprawie przez obrońcę z urzędu.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego **R. T.**, w których przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, zasługują na miano wiarygodnych.

Sąd ocenił nadto jako wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego **K. M. (1)** w tej ich części, w której ten oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednakże, zdaniem Sądu, niewiarygodne są wyjaśnienia tego oskarżonego w części, w której twierdził, że nie wiedział co wspólnie z oskarżonym T. będą przewozić busem. Po pierwsze oskarżony M. sam wyjaśnił, że w dniu 7 października 2016 r. również kierował tym samochodem i również został zatrzymany do kontroli przez policjantów, którzy zatrzymali mu dowód rejestracyjny pojazdu. Wtedy, jak wyjaśniał oskarżony, policjanci znaleźli w busie kartony po papierosach M.. W świetle tych wyjaśnień oskarżonego jego twierdzenia, że nie wie skąd znalazły się w busie te kartony oraz, że nie domyślał się, że w dniu 9 października 2016 r. będą przewozić papierosy są w ocenie Sądu całkowicie niewiarygodne i naiwne. Wskazane okoliczności pozwalają przyjąć bowiem, że oskarżony M. wiedział, że przewozi busem papierosy. Jeśli w dniu 7 października 2016 r. został zatrzymany przez policję i stwierdził, że w części załadunkowej znajdują się kartony po papierosach, to naturalnym byłoby zastanowienie się nad związkiem pomiędzy przewożonym przez niego towarem a pozostającymi w części załadunkowej kartonami. Nadto, zdaniem Sądu, oskarżony M. wiedział, że cały przewóz jest zdarzeniem nielegalnym, zresztą ten oskarżony

sam wyjaśnił w dniu 11 października 2016 r., że domyślał się, że to może być coś nielegalnego. Gdyby oskarżony M. nie wiedział lub chociażby nie przypuszczał, że proceder, w którym uczestniczy ma nielegalny charakter, nie miałby oporów przed ujawnieniem organom ścigania personaliów osoby, która rzekomo przywiozła go do jakiejś miejscowości „gdzieś za P.”, gdzie rozpoczął wspólnie z oskarżonym T. podróż busem czy personaliów osoby, która telefonicznie powiadomiła go żeby przyjechał. Natomiast jego niechęć w ujawnianiu personaliów w/w osób wskazuje raczej, że oskarżeni działali w przemyślany i zorganizowany sposób.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **K. P.** (k. 39-40). Ich treść znajduje potwierdzenie w protokołach z czynności procesowych dokonanych przez świadka w związku z tą sprawą. Świadczy to o konsekwencji jego relacji, którą Sąd ocenił jako logiczną. Jako funkcjonariusz publiczny nie miał on interesu w tym, aby posądzać oskarżonych o popełnienie przestępstwa, którego ci nie popełnili. Zeznania tego świadka poza tym korespondują z wyjaśnieniami oskarżonych, tworząc tym samym pełny obraz przedmiotowych zdarzeń, a nadto znajdują odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Zeznania świadka nie były również podważane przez strony w toku procesu. W związku z tym Sąd uznał je za wiarygodną podstawę do dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka **Ż. T.**, aczkolwiek zeznania tego świadka nie stanowiły podstawy do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci protokołów przeszukania pojazdu, (k. 12-14) i oględzin pojazdu, (k. 15-16), protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów dla czynu przestępstwo skarbowe (k.105), dokumentacji fotograficznej z miejsca ujawnienia papierosów (k. 17-36), umowy najmu samochodu (k.102). Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich autentyczności, która nie była również kwestionowana przez strony w toku procesu. Wobec powyższego Sąd uznał wymienione wyżej dokumenty za wiarygodną podstawę dowodową.

Nie budziły także wątpliwości sądu i nie były kwestionowane przez strony dokumenty zawierające dane o karalności oskarżonych (k. 74-79). Dokumenty te sporządzone zostały przez podmioty specjalne w zakresie ich właściwości, a nadto stwierdzają okoliczności, którym oskarżeni nie zaprzeczali.

Przeprowadzone czynności oględzin i przeszukania zostały dokonane przez osoby posiadające wymaganą wiedzę i doświadczenie w tym zakresie, dlatego też nie było żadnych podstaw by kwestionować ich rzetelność.

Ustalając wysokość podatku akcyzowego uszczuplenie, którego narażony został Skarb Państwa oraz wartość celną zatrzymanych papierosów, Sąd oparł się na wyliczeniach Urzędu Celnego (protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów dla czynu przestępstwo skarbowe - k. 105) uznając, że jest ono prawidłowe.

Przepis art. 65 kks penalizuje paserstwo wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, a wydanymi lub sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy lub z naruszeniem w ich użyciu celu albo przeznaczenia bądź innego warunku, od którego ustawa zwolniła je od oznaczania tymi znakami. Czyn zabroniony z art. 65 § 1 kks zachodzi wtedy, gdy sprawca nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła, przenosi, pomaga w zbyciu, przyjmuje lub pomaga w ukryciu wyrobów akcyzowych lub opakowań z tymi wyrobami, których rodzaj, ilość lub wartość wskazują na zamiar wprowadzenia do obrotu. Paragraf pierwszy omawianego artykułu przewiduje odpowiedzialność za paserstwo akcyzowe umyślne. W przepisie tym objęto odpowiedzialnością karną działanie, polegające na tym, że sprawca mając świadomość, że wyrób pochodzi z czynu zabronionego, określonego w art. 63 lub 64 kks, dopuszcza się jego dokonania. W paragrafie trzecim omawianego artykułu uregulowano uprzywilejowaną postać paserstwa. Zgodnie z tym paragrafem, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił przyjąć, że oskarżony R. T. działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. (1) przewoził wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks a K. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z R. T. przewoził wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego

określonego w art. 63 § 6 kks. Na wyrobach tych ciążył podatek akcyzowy w łącznej kwocie 175.878,00 złotych. Czyny te wypełniły zatem znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 i 3 kks, ponieważ kwota podatku narażonego na uszczuplenie była małej wartości. Zgodnie z treścią art. 53§ 14 kks mała wartość to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. W dniu 30 października 2016 roku minimalne wynagrodzenie wynosiło 1850 złotych brutto, z czego wynika, że powyższą kwalifikację należało przyjmować, gdy kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekraczała 370.000 złotych.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na względzie, że w sprawach dotyczących uszczupień należności celnych i akcyzowych kwalifikowanych z kodeksu karnego skarbowego, o stopniu społecznej szkodliwości decyduje w istocie strona przedmiotowa, a więc wysokość uszczupień i sposób ich dokonania. Natomiast okoliczności dotyczące osoby sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, przy orzekaniu kar majątkowych, odgrywają rolę drugorzędną. Bowiem polskie prawo karne skarbowe jest dziedziną prawa, której zadaniem jest prawnokarna ochrona finansów publicznych tj. źródeł dochodu budżetu państwa oraz określonego porządku obrotu gospodarczego. Stąd też cechą tego prawa jest dążenie do uiszczenia należności publicznoprawnych. Założenia i cele kodeksu karnego skarbowego odbiegają od przewidzianych w kodeksie karnym. Celem karania sprawców czynów z kks jest przede wszystkim zagwarantowanie należytego zabezpieczenia finansowego interesu Skarbu Państwa.

Mając powyższe na względzie, Sąd wymierzył oskarżonym R. T. i K. M. (1) karę po 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 złotych. W ocenie Sądu kara 200 stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości ich czynu, zawinienia i celów kary. Pomimo że mała wartość podatku narażonego na uszczuplenie stanowi znamię przestępstwa skarbowego przypisanego oskarżonym, to jednak jest ono znamiem stopniowalnym, które należy wziąć pod uwagę przy wymiarze kary. Narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej w kwocie przekraczającej 200.000 złotych pozwala uznać, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był średni, skoro granica pozwalająca na przyjęcie uszczuplenia małej wartości to 370.000 zł. Na jego ocenę niekorzystnie wpłynęły również okoliczności popełnienia przez oskarżonych przestępstwa skarbowego. Oskarżeni działali zdaniem Sądu w przemyślany i zaplanowany sposób. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował także uprzednią karalność każdego z oskarżonych. Natomiast jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę to, że obaj z oskarżonych przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu. Ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie zbliżonym do minimalnego Sąd miał na uwadze niskie dochody sprawców – tj. R. T. (1)około 1300 zł miesięcznie a K. M. (1) 1500-2000 zł.

Na podstawie art. 29 pkt 4 kks Sąd orzekł o dowodach rzeczowych. Dla zwiększenia surowości orzeczonej kary, a także celem wyeliminowania z rynku wyrobów tytoniowych nie oznaczonych znakami skarbowymi akcyzy, Sąd orzekł przepadek wyrobów tytoniowych tj. 400 paczek papierosów różnych marek. Celem karania sprawców czynu z kodeksu karnego skarbowego jest przede wszystkim zagwarantowanie należytego zabezpieczenia finansowego interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Sądu taki interes w przedmiotowej sprawie zostanie zabezpieczony również w wyniku orzeczenia przepadku wyrobów bezakcyzowych.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks Sąd obciążył oskarżonych kosztami postępowania a na podstawie art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 30.06.1973 r., nr 27, poz. 152 ze zm.) wymierzył każdemu z oskarżonych opłatę w wysokości 1.400 zł. Zdaniem Sądu osiąganie nawet niewielkich dochodów przez oskarżonych nie stanowi w ich przypadku wystarczającego uzasadnienia dla zwolnienia ich z obowiązku uiszczenia w/w należności.

SSR Natalia Bonowicz

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)